

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w K. wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego R. N. kwoty 2039,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 14 maja 2013 roku do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie żądania pozwu wskazała, że stronie pozwanej na podstawie zawartej umowy świadczone były usługi telekomunikacyjne przez pierwotnego wierzyciela (...) Sp. z o.o.. Zgodnie z zawartą umową strona pozwana zobowiązana była do zapłaty za świadczone jej usługi telekomunikacyjne, a wierzyciel pierwotny uprawniony był do wystawiania faktur VAT z określonym terminem płatności, noty odsetkowej za zwłokę w płatności oraz noty obciążeniowej zawierającej wysokość opłaty za niewywiązanie lub nieprawidłowe wywiązanie się z umowy. Z powodu niewywiązania się pozwanego z umowy, została ona rozwiązana. W dniu 23 marca 2014 r. strona powodowa na mocy umowy przelewu wierzytelności nabyła od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność dochodzoną pozwem. Na wartość przedmiotu sporu składa się opłata karna (...) -MP w kwocie 2039,92 zł z terminem płatności na dzień 13 maja 2013 roku. Powodowy fundusz informował pozwanego o przelewie wierzytelności, wzywając jednocześnie do zapłaty. Do dnia wniesienia pozwu pozwany nie uregulował zobowiązania.

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 22 października 2014 roku, stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 26 maja 2014 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. skierowała do R. N. zawiadomienie o dokonanej na rzecz strony powodowej cesji wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego z tytułu usług telekomunikacyjnych lub sprzedaży towarów, zgodnej co do zasady i bezspornej w wysokości 2039,92 zł wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami, w tym przede wszystkim odsetkami ustawowymi.

Dowód: odpis pisma z dnia 26 maja 2014 r. – k. 11 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849). Zgodnie bowiem z przepisem art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie zaś do treści art. 232 zd. 1 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie natomiast z art. 233 § 1 kpc Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem Sądu jest zatem dokonanie określonych ustaleń faktycznych, pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne

ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy nie mógł przeprowadzić takiej oceny, gdyż strona powodowa nie przedstawiła miarodajnych dowodów świadczących o łączącym strony stosunku zobowiązaniowym. Na poparcie swoich twierdzeń co do istnienia należności dochodzonej pozwem nie przedstawiła żadnych dokumentów, które podpisane byłyby przez pozwanego, a zwłaszcza spornej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, ani umowy przelewu wierzytelności. Samo zawiadomienie o cesji wierzytelności, nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia przedmiotowego żądania. W niniejszej sprawie brak jest zatem jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że pozwany był dłużnikiem najpierw (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a następnie – na skutek cesji wierzytelności – strony powodowej.

Na koniec należy zauważyć, że w świetle przepisów art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W rozpoznawanej sprawie zachodziły uzasadnione wątpliwości co do istnienia wierzytelności i ich przelewu, na co wskazano już we wcześniejszych rozważaniach. W wypadku natomiast uzasadnionych wątpliwości nie można wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Niezależnie bowiem od wynikającego z art. 339 § 2 k.p.c. domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń powoda z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 roku, I CKU 85/98, LEX nr 1216211; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, I CKU 115/97, LEX nr 1227454).

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła zarówno istnienia dochodzonych wierzytelności, jak i skutecznego dokonania ich przelewu na jej rzecz, należało powództwo oddalić.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej,
3. kal. dwa tygodnie od dnia doręczenia.

31 marca 2015 roku